

Jees same meie woinuust küll selle lätbi
 di, kes meid on armastanud: siis hak-
 kas se haige sure healega ütlemas: hästi,
 woinuust küll, küll, hästi, hästi, selle
 lätbi kes meid on armastanud. Oh
 truust! ehk oh kui tru ning uskaw olled
 sinna, armas Jeesus. Kui ta sai Jeesuse
 laual olnud, siis lauldi: Jeesusele min-
 na ellan, kui ta Ommu surren ka. n. s.
 f. Temma olli pärrast roggone waid, ja
 laswis ennese ette luggeda: Oh Jeesus-
 simo mallestus, se annab mulle rõnuis-
 tust. n. s. f. ja siis keitis ta hinge näari
 ku 16 päwal, kui ta näis kuetruimend
 aastat.

Maenistus:

Selle sinuatsse lambrise ello ja surman
 sepärrast kirjaise ütlespannud. 1) Et kein,
 kes sedda sawad nähka, õppinid moist-
 ma, mis suurt kasto ja rõmo se ellus ja
 surmas: sadab kui inimenne järgeste piit-
 ha kirja loeb.

Yhes weel mitte, ehk mitte öiete ei
 moista kirja luggeda, kui nemmad üksteist
 teigest ni paljo head kuulwad, siis on nen-